

kommende, dels under Hensyn til, at der derved kan indvindes Erfaringer angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Portonedsættelser i en Nedgangsperiode forøger Antallet af Forsendelser, forinden der, efterhaanden som Udgifterne nu forhaabentlig stadig vil gaa nedad, skrives til en almindelig Nedsættelse af Taksterne. Og her er det navnlig Nedsættelserne for Pakkeforsendelser, lokale Tryksager og Vareforsendelser, der vil kunne give et Fingerpeg i Retning af, om der kan opnaas flere Forsendelser ved en Nedsættelse af Taksterne, ligesom ogsaa Indførelsen af den nye Takstposition for Forretningspapirer og den nye Forsendelsesform for Aviser med særlige Udgiverkorsbaand kan give Erfaringer.

Foruden disse Takstnedsættelser indeholder Lovforslaget tillige Bestemmelser, som tilsigter at beskytte Postvæsenets Eneret til Brevforsendelser, og i lige Maade Bestemmelser, hvorved det ganske kan forbydes at benytte fremmede Landes Postvæsen til Besørgelse af Brevforsendelser i større Stil her til Landet. Disse to Bestemmelser vil formentlig i tilstrækkelig Grad værne Postvæsenets Eneret til Brevforsendelser i Fremtiden og tillige gøre det muligt for Administrationen med større Sikkerhed forud at bedømme Virkningerne af Takstforandringer. I Forbindelse med disse to Bestemmelser er der sikkert ingen Fare ved at vedtage Forslagene om, at Postloven først skal til Revision i Samlingen 1926—27, og at Ministeren for offentlige Arbejder saaledes som foreslaaet i sidste Stykke af § 1, en Ændring af Postlovens § 30, skal være bemyndiget til yderligere at nedsætte Taksterne, naar Postvæsenets økonomiske Stilling taler derfor, dog med Tilslutning af begge Tings Finansudvalg. Ministeren kan saavel bestemme, at Taksterne skal nedsættes, som at de skal forhøjes, dog indenfor de Grænser, som nu foreslaas vedtaget i Lovforslaget, og jeg tror, det vil være en god Ordning at faa gennemført, thi i den Periode, vi staar overfor, i hvilken Udgiftssiden paa Budgettet vil gaa ned, og i hvilken det derfor ogsaa vil være nødvendigt at lade Taksterne følge med ned, vil Taksterne antagelig paa denne Maade lettere og hurtigere kunne afpasses efter Behovet, saa at ikke det hele store Lovgiv-

ningsapparat skal sættes i Bevægelse, hver Gang der skal ske en Ændring i Taksterne.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse i det høje Ting.

Lewinsky: Det er med Tilfredshed, mit Parti ser paa, at man i det foreliggende Lovforslag er kommet ind paa den Vej at gaa nedad med Taksterne, selv om vi nok kunde have ønsket, at denne Nedgang havde været lidt kraftigere. Jeg mener, at det Ændringsforslag, som et Mindretal i Folketinget havde stillet om Nedsættelse af Pakkeposttaksterne, ikke var for radikalt, men at det vistnok havde været heldigt, om man havde fulgt dette Forslag, der efter min Opfattelse var økonomisk forsvarligt. Jeg tror ikke, at den Nedgang, Ministeren mente dette Forslag vilde medføre, vil vise sig i det praktiske Liv, thi jeg er aldeles overbevist om, at Postvæsenet vilde have faaet langt større Forretning, om man var gaaet den Vej, Mindretallet foreslog. Imidlertid anser jeg det ikke for sandsynligt, at dette Forslag, som hverken Ministeren eller Regeringspartierne gav deres Tilslutning i Folketinget, skulde kunne faa Tilslutning her i Tinget, og jeg agter derfor ikke at søge denne Sag fremmet. I øvrigt vil jeg udtale min Glæde over, at Ministeren har vist sig lydhør overfor den Henstilling, som ved Lovforslagets første Behandling i Folketinget fremkom fra mit Partis Ordfører om, at de i Loven fastsatte Takster skulde være Maksimumtakster, saaledes at Ministeren blev bemyndiget til under Hensyn til Postvæsenets økonomiske Forhold at kunne nedsætte dem. Jeg tror, at denne Bestemmelse maa anses for overordentlig heldig, ogsaa for Postvæsenet selv. Thi selv om Postvæsenet har og ogsaa bør have Eneret, giver denne Eneret ikke alene Rettigheder, men den paalægger ogsaa Postvæsenet en Pligt overfor Befolkningen til ikke at holde for stærkt igen paa Taksterne, saa Erhvervslivet derved drives bort fra Postvæsenet. Man har jo set Tendenser i den Retning, og jeg tror, det er heldigst, om Postvæsenet driver sin Virksomhed saaledes, at ingen føler Trang til at komme udenom det. Det vil vistnok være heldigst for Postvæsenet, og jeg haaber, at Mini-